

Οι καινούριοι φίλοι

Το Πάσχα πέρασε και η Άνοιξη κυριαρχούσε σ' όλη τη φύση. Ακόμη και τα τελευταία νωχελικά και φοβισμένα λουλουδάκια άρχισαν να παίρνουν θάρρος και να ξεπροβάλλουν. Ο κήπος βρισκόταν σε μεγάλη ευφορία. Το ευωδιαστό μπαλκονάκι ήταν τρισευτοχισμένο. Απολάμβανε την παρέα των φίλων του. Ήθελε όμως ν' αφήσει τη φαντασία του να ταξιδέψει και λίγο παραπέρα, έστω στην αυλή του σχολείου, να γνωρίσει κι άλλους φίλους. Αλλά ... Πώς;

πίσω αυλής, τον **κομποστοποιητή**.

Μια μέρα το επισκέφτηκαν ένα ζευγάρι **χελιδονάκια**. Χάρηκε πολύ για την καινούρια του γνωριμία. Έμαθε πολλά πράγματα από τα ταξιδιάρικα πουλιά. Ενημερώθηκε για τους γείτονές του. Του μίλησαν για το γείτονα της

- Τι είναι ο κομποστοποιητής και τι κάνει; ρώτησε με ενδιαφέρον.
- Είναι ένας κάδος που φτιάχνει κομπόστ. Το κομπόστ γίνεται από τα φυτικά υπολείμματα του κήπου και της κουζίνας, τα οποία η ίδια η φύση τα μετατρέπει σε πλούσιο φυτόχωμα που χρησιμεύει για λίπασμα. Είναι αγνό, καθαρό και φυσικό προϊόν, του είπαν τα χελιδονάκια.

Το μπαλκονάκι βρήκε πολύ ενδιαφέρον να κάνει φίλο του τον κομποστοποιητή. Αμέσως παρακάλεσε τα ταξιδιάρικα πουλιά να μεταφέρουν το αίτημα φιλίας του και μάλιστα του έστειλε και ένα δώρο: «φυτικά υπολείμματα», δηλαδή τα ξερά φύλλα των λουλουδιών. Ο κομποστοποιητής ήταν πολύ θετικός στο αίτημα φιλίας. Χάρηκε πολύ για το χρήσιμο δώρο που έλαβε και έστειλε μήνυμα με τα χελιδόνια: «Ευωδιαστό μπαλκονάκι, θα αξιοποιήσω το πολύτιμο δώρο σου. Θα φτιάξω κομπόστ και θα σου το στείλω για να βοηθήσει τα φυτά σου στην ανάπτυξή τους και στην ανθοφορία τους». Ο λαχανολουλουδόκηπος ανυπομονούσε να λάβει το δώρο του.

Οι μέρες περνούσαν. Ο Απρίλιος κόντευε να τελειώσει. Όλα τα λουλούδια βρίσκονταν σε μια έντονη κινητικότητα και ανυπομονησία. Βιάζονταν να μεγαλώσουν και να γεμίσουν άνθη. Τεντώνονταν, έβγαζαν καινούρια κλαδάκια, τα γέμιζαν με καταπράσινα φυλλαράκια και μπουμπουκάκια. Τα παιδιά έβλεπαν τις ετοιμασίες του και αναρωτήθηκαν:

-Γιατί άραγε να βιάζονται να μεγαλώσουν;

-Ποιος ξέρει; Νομίζω όμως ότι είναι εύκολο να μάθουμε. Πάμε να τα ρωτήσουμε:

«Γιατί είστε τόσο ανήσυχια και ανυπόμονα»;

-Μα καλά, δε βλέπετε το ημερολόγιο; Η **Πρωτομαγιά** σχεδόν έφτασε, με τι λουλούδια θα την προϋπαντήσουμε; Πώς θα φτιάξετε το στεφάνι σας;

-Έχετε δίκιο ... αλλά μην ανησυχείτε θα βοηθήσουμε κι εμείς.

Οι μικροί μας κηπουροί ανέλαβαν δράση. Φρόντιζαν τα λουλούδια ακόμη περισσότερο: τα πότιζαν, τα σκάλιζαν, τα κλάδευαν, έκαναν μεταφυτεύσεις, μάζευαν τα ξερά τους φύλλα και τα έστελναν στον κομποστοποιητή...

Κάλεσαν και τον **Ήλιο**, να κάνει πιο συχνές επισκέψεις, μια και η συμμετοχή του στην ανάπτυξη των φυτών είναι απαραίτητη και αναντικατάστατη.

Είδαν τη μεγάλη κινητικότητα τα πουλιά και τα έντομα και προστέθηκαν και αυτά στην παρέα, έστω και απρόσκλητα. Οι φτερωτοί φίλοι όμως ήταν πολύ λιχούδηδες. Έβλεπαν τα ζουμερά καταπράσινα φύλλα των φυτών και «έτρεχαν τα σάλια τους». Δεν μπορούσαν να αντισταθούν. Στην αρχή διστακτικά αλλά αργότερα με

θάρος αλλά και θράσος, άρχισαν να τσιμπολογούν τα λιμπιστικά φυλλαράκια. Ο κήπος δυσανεκτήθηκε από αυτή τη συμπεριφορά των πουλιών.

Οι μικροί μαθητές το παρατήρησαν κι ανέλαβαν ρόλο ρυθμιστή. Έκαναν μια σύσκεψη, αντάλλαξαν απόψεις και ξαφνικά η λύση έλαμψε στο πανέξυπνο μυαλουδάκι κάποιου παιδιού.

-Μα είναι τόσο απλό, είπε σε όλους. Πώς δεν το είχαμε σκεφτεί;

- Λέγε , θα μας σκάσεις.

- Λοιπόν αρχίζουμε δουλειά. Θα φτιάξουμε **ταΐστρες** και θα τις γεμίζουμε τροφή. Έτσι τα πουλιά θα τρώνε ό,τι βρίσκουν εκεί και δε θα τοιμπολογάνε τα φυτά.

Πολύ γρήγορα το ευωδιαστό μπαλκονάκι γέμισε ταΐστρες. Τα πουλιά έτρωγαν ό,τι τους έβαζαν τα παιδιά και ...τα λουλούδια τα πλησίαζαν μόνο για παιχνιδίσματα, σαν καλοί φίλοι που ήταν.

Οι μελισσούλες ρουφούσαν το νέκταρ τους αλλά αυτό δεν ενοχλούσε καθόλου τα φυτά. Ίσα-ίσα απολάμβαναν το ζουζούνισμά τους και χαίρονταν την παρουσία τους γιατί εκτιμούσαν το σημαντικό έργο τους, τη σπουδαία συμμετοχή τους στη **γονιμοποίηση** των φυτών.

Επίσης ιδιαίτερη φιλία ένιωθαν για τις **πασχαλίτσες**. Γνώριζαν πολύ καλά ότι η αγαπημένη τους λιχουδιά είναι η μελίγκρα. **Η μελίγκρα** είναι ένα μικρούλικο έντομο αλλά προκαλεί μεγάλη καταστροφή στα τρυφερά φύλλα και μπουμπούκια των φυτών. Η παρουσία της είναι πολύ επικίνδυνη και η σωτηρία των φυτών μπορούσε να προέλθει μόνο από τις αγαπημένες τους φίλες, τις πασχαλίτσες.

Έτσι λοιπόν με την παρέμβαση και τις κατασκευαστικές δημιουργίες των μαθητών, αλλά και με τις φιλίες του λαχονολουλουδόκηπου, ο κόσμος του μπαλκονιού (φυτά, πουλιά και έντομα) ξαναβρήκε την αρμονική του συνύπαρξη και χαίρονταν τις ανοιξιάτικες ηλιόλουστες ημέρες.